

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΚΔΟΤΟΥ.

«... γρη βίον αἰρεῖσθαι τὸν ἄριστον,
ἡδὺν γὰρ αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει».

Πυθαγόρας.

«... καὶ γὰρ πᾶν τὸ πολὺ
τῆ φύσει πολέμων».

Ἰπποκράτης.

«Ὁμολογουμένως τῆ φύσει ζῆν,
τοῦτ' ἔστι κατ' ἀρετὴν ζῆν».

Ζήνων.

«Δημοκρατία κρεῖττον τυραννίδος».

Περίανδρος, τύραννος Κορίνθου.

Πᾶς ἄνθρωπος, ἰδίως πᾶς Ἕλληγ, βεβαίως ἐπιθυμεῖ καὶ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰς σκέψεις, τὰς γνώμας καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν σοφῶν καὶ φιλοσόφων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, οἵτινες ἐδίδαξαν σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα. Φιλοσοφία καὶ ἱστορία εἶνε ὁδηγοὶ ἄριστοι καὶ παντὸς βιοπαλαιστοῦ εἰς τὸν πολυκύμαντον βίον αὐτοῦ.

Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται σπουδὴ μακροχρόνιος συγκέντρωσις πολυτόμου βιβλιοθήκης· πλεῖστα ὄσα βοηθήματα συνεχῆς μελέτης. Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἀπόκτησις τοσούτων βιοτικῶν ἐφοδίων, τηλικούτου πνευματικοῦ θησαυροῦ, εἶνε βεβαίως ἀπρόσιτος εἰς τὰς συνήθεις ἀνθρωπίνους δυνάμεις τῶν πολλῶν, καὶ δὴ τῶν μοχθούντων ἐν ἐπαγγελματικῷ βίῳ, ἢ γνώσις τῶν ἀρίστων φιλοσοφικῶν γνωμῶν, ἢ τοῦλάχιστον τινῶν ἐξ αὐτῶν, μετὰ συνοπτικῆς, ἀλλ' ἐπαρκοῦς ὅπως δήποτε ἐξηγήσεως εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ἀρχαίων ἢ καὶ ἀλλογλώσσων κειμένων εἶνε ἐφικτὴ, κατὰ σύστημα εὐνόητον εἰς τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν φιλαναγνωστῶν ὀφελίμων βιβλίων.

Συλλογαὶ γνωμικῶν ἀείποτε πολλαὶ ἐξεδόθησαν ἀλλ' ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν εἶνε σχεδὸν ἀνωφελής, ἄνευ ἄλλου τινὸς βοηθήματος, ἄνευ ἀναλόγου πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀποφθέγματος ἐρμηνείας καὶ ἄνευ συγχρονιστικῶν τινῶν παρατηρήσεων ἐνίοτε, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ πρακτικοῦ βίου.

Γνωρίζοντες ὅτι ἀπὸ χρόνου μακροῦ συστηματικῶς ἡσχολήθη εἰς τοιαύτας μελέτας ὁ Γεώργιος Ν. Φιλάρετος, ἐπέεσαμεν αὐτὸν — παρὰ τὰς ἀρχικάς, λόγω τῆς προκεχωρημένης ἡλικίας του, ἀντιρροήσεις — νὰ δεχθῆ τὴν ἀνατεθειῖσαν αὐτῷ ἐντολήν, «πρὸς ἔναρξιν» τῆς σπουδαιότερας καὶ μᾶλλον ἴσως χρησίμου συγγραφῆς, ὡς ἡμεῖς πιστεύομεν. Διότι, ὅσον καὶ ἂν ἢ αὕτη δυσεπίτευκτος — καὶ ὄντως εἶνε δυσχερεστάτη — ἐν ἧ